

Forskrift om åpen brenning og brenning av avfall i småovner, Andøy kommune, Nordland.

Fastsatt av Andøy kommunestyre 2008 med hjemmel i lov av 13. mars 1981 nr. 6 om vern mot forurensninger og om avfall (Forurensningsloven) § 9, jf. delegeringsvedtak av 19. juli 2001 og Forskrift av 26.juni 2002 nr.847 Om Brannforebyggende tiltak og tilsyn §§ 8-2, 8-3.

§ 1. Formål

Formålet med denne forskriften er å forhindre forurensning og helseproblemer i kommunen som følge av åpen brenning og brenning av avfall i småovner.

§ 2. Virkeområde

Denne forskriften gjelder åpen brenning og brenning av avfall i småovner innenfor kommunens grenser.

§ 3. Definisjoner

I denne forskrift menes med:

- a) *Åpen brenning*: all brenning som skjer utendørs
- b) *Småovner*: forbrenningsovner som ikke har tillatelse fra Statens forurensningstilsyn eller fylkesmannen eller er tillatt etter statlige forskrifter etter forurensningsloven.

§ 4. Forbud mot åpen brenning og brenning av avfall i småovner

Åpen brenning og brenning av avfall i småovner er forbudt, med mindre annet følger av forskriftens § 5.

§ 5. Unntak fra forbudet

Følgende brenning skal likevel være tillatt:

- a) åpen brenning på grillinnretninger, utepeiser og kaffebål,
- b) brenning av avfallstrevirke i vedovn, med unntak av behandlet trevirke,
- c) brenning av avispapir og liknende i vedovn hjemme eller på hytta,
- d) bråtebrenning og brenning av tørt hageavfall utenfor tettbygd strøk¹,
- e) St. Hansbål,
- f) ranke- og flatebrenning i skogbruket,
- g) brannøvelser i regi av Andøy brannvesenet eller BRP ved Andøya flystasjonen.

¹ Tettbygd strøk i sammenheng med denne forskrift defineres som områdene Andenes, Bleik; Nordmela; Risøyhamn;Åse, Strandland og Dverberg

§ 6. Dispensasjon

Plan og Utvikling V/ kommunalsjef kan i særlige tilfeller dispensere fra forbudet i § 4 etter søknad.

§ 7. Tilsyn

Kommunen fører tilsyn med at bestemmelsene i denne forskrift overholdes.

§ 8. Klage

Vedtak truffet av Plan og Utvikling V/ kommunalsjef, i medhold av denne forskrift kan påklages til kommunestyret.

§ 9. Straff

Overtredelse av denne forskrift kan medføre straffeansvar jf. forurensningsloven § 78.

§ 10. Ikrafttreden

Denne forskrift trer i kraft fra 2008.

Kommentar til forskrift om åpen brenning og brenning av avfall i småovner

Miljøvernmyndighetene arbeider generelt for å redusere avfallsmengden som oppstår, øke gjenvinningen og redusere miljøproblemene som avfallet forårsaker. Derfor stilles det strenge miljøkrav til avfallsanleggene, og det stilles krav om at alle må betale det faktisk koster å få avfall behandlet på en miljø- og ressursmessig forsvarlig måte. Behandling av avfall utenfor de etablerte ordningene, for eksempel ved åpen brenning, vil bidra til å undergrave arbeidet med å redusere helse- og miljøulempene ved håndtering av avfall, og bør reduseres til et minimum. Åpen brenning eller brenning av avfall i småovner er ikke miljømessig akseptable behandlingsmetoder for avfall.

De hensyn kommunene kan legge til grunn for sin forskriftsregulering er følgende:

- lokale helse- og miljøproblemer
- forurensning generelt.

Til § 1 Formål

I forskriftens formålsparagraf kan begrunnelsen for forskriften omtales. Det kan også opplyses om at kommunen gjennom forskriften ønsker å legge til rette for bedre avfallshåndtering og økt utnyttelse av ressurser gjennom avfallsreduksjon, materialgjenvinning og energiutnyttelse.

Til § 2 Virkeområde

Forskriften kan tillate eller forby åpen brenning av forbruksavfall, definert etter forurensningsloven, men kan også tillate eller forby åpen brenning av det som ikke er definert som avfall (for eksempel vedkubber og grillkull).

Forskriften vil imidlertid ikke kunne tillate brenning av produksjonsavfall, verken ved åpen brenning eller brenning av produksjonsavfall i småovner. Dette inkluderer blant annet bygg- og anleggsavfall. Kommunen har ikke fått myndighet etter forurensningsloven § 32 første ledd som regulerer disponering av produksjonsavfall.

Forskriften kan heller ikke tillate brenning av avfall i småovner som har til hensikt å destruere avfall, for eksempel brenning av avfall i ulike typer bakgårdsovner eller andre småovner som er beregnet for å brenne avfall. Slik brenning er ulovlig, uavhengig av mengden avfall som forbrennes, eller størrelsen på avfallsovnen, dersom ovnen ikke har en utslippstillatelse fra forurensningsmyndigheten (fylkesmannen) i medhold av forurensningsloven § 11. Dette er også regulert av EU-direktiv om avfallsforbrenning (2000/76/EF), som ble implementert i norsk regelverk i 2002.

Kommunen skal likevel føre tilsyn med all åpen brenning og brenning av avfall i småovner. Dette betyr at kommunen også skal føre tilsyn med brenning av produksjonsavfall og brenning av avfall i bakgårdsovner etc.

Til § 3 Definisjoner

Definisjonene er hentet fra Miljøverndepartementets delegeringsbrev av 19. juli 2001 og beskriver hva kommunen har fått myndighet til å regulere.

Til § 4 Forbud mot åpen brenning og brenning av avfall i småovner

Det anbefales at forskriften bygges opp med et generelt forbud mot åpen brenning og brenning av avfall i småovner, og at unntak fra forbudet spesifiseres for den enkelte kommune.

Til § 5 Unntak fra forbudet

Nedenfor er det gitt eksempler på hva kommunene kan vurdere å unnta fra det generelle forbudet i forskriftens § 4. Unntakene fra forbudet vil da bli tillatt. Det vil være viktig at kommunen formulerer seg presis i forskriften for å unngå feiltolkninger. Det understrekes at spørsmålet om hvilke unntak som skal gjøres fra forbudet er en vurdering hver kommune må gjøre ut fra lokale forurensningsmessige forhold. Se for øvrig veilederens vedlegg I for mer informasjon om miljøproblemer knyttet til åpen brenning og brenning av avfall i småovner.

- Åpen brenning på grillinnretninger, utepeiser og kaffebål. Unntaket kan eventuelt begrenses til visse tider på året dersom forurensningsproblemene varierer med årstidene, eller til visse områder i kommunen.
- Brenning av rent avfallstrevirke i vedovn.

Det gjøres oppmerksom at brenning av trevirke som er impregnert, malt eller overflatebehandlet ikke bør tillates idet dette kan gi utslipp av helse- og miljøskadelige stoffer, og giftig aske.

- Brenning av avispapir og liknende i vedovnen hjemme eller på hytta.

Kommunen bør være varsom med denne typen unntak og være oppmerksom på det regelverk og system som gjelder for behandling av avfall.

- Bråtebrenning og brenning av små mengder tørt hageavfall.

Unntaket kan eventuelt begrenses til områder utenfor tettbygd strøk, slik at det fremdeles er forbudt med bråtebrann i tettbygd strøk. Et annet alternativ kan være at unntaket bare gjelder i et avgrenset område som er nærmere spesifisert.

- St. Hansbål

Kommunen kan tillate St. Hansbål ved å gjøre et unntak fra det generelle forbudet i forskriften. For å unngå større forurensning fra St. Hansbål bør kommunen informere om at avfall som bildekk, trykkimpregnert og malt trevirke, plast, isolasjonsmateriale osv. ikke skal brennes på St. Hansbål.

- Ranke- og flatebrenning i skogbruket

Her har kommunen kun mulighet til å tillate åpen brenning av skogsavfall på stedet. Oppsamlet skogsavfall vil anses som produksjonsavfall og skal leveres til godkjent anlegg i henhold til forurensningsloven § 32.

- Halm-brenning i jordbruket¹

Her har kommunen kun mulighet til å tillate åpen brenning av halmstubber ute på jordet. Oppsamlet halmavfall vil anses som produksjonsavfall og skal leveres til godkjent anlegg i henhold til forurensningsloven § 32.

I de tilfeller der åpen brenning og brenning av avfall i småovner tillates etter unntak i forskriften, må det generelt forutsettes at materialene som brennes ikke inneholder helse- og miljøfarlige stoffer.

¹ Dette unntak er ikke aktuelt i Bodø da det ikke dyrkes korn i kommunen.

Til § 6 Dispensasjon

Kommunene bør i sin forskrift om åpen brenning og brenning av avfall i småovner legge inn mulighet for å dispensere fra forskriften, etter søknad. Da vil kommunen i særskilte tilfeller kunne gi dispensasjon fra forskriften. Eksempelvis kan dette være aktuelt i forbindelse med søknad om brenning av et kondemnabelt hus som et ledd i brannvesenets øvingsopplegg. Da vil kommunen, etter en miljøfaglig vurdering av søknaden, kunne gi dispensasjon fra forskriften for dette, dersom det anses som miljømessig forsvarlig. Andre behandlingstilpasninger bør alltid vurderes. En eventuell dispensasjon vil imidlertid bare kunne aksepteres dersom bygningen er miljøsanert. Det vil si at alle bygningsdeler, inventar mv. som inneholder komponenter som kan være til skade eller ulempe for miljøet, er fjernet før brenning foretas. Eksempler på slike komponenter er lysstoffrør, PCB-holdige kondensatorer og isolerglassruter, elektriske- og elektroniske komponenter, trykkimpregnerte materialer, PVC og blyholdige kabler. En mer utførlig omtale framgår av « Håndbok i miljøsanering av bygninger » som er utgitt i forbindelse med ØkoBygg-programmet.

Kommunen vil imidlertid ikke ha myndighet til å gi dispensasjon som nevnt ovenfor, dersom den ikke har fastsatt forskrift som åpner for å gi dispensasjon etter søknad.

Kommunen har heller ikke myndighet til å gi dispensasjon for brenning av produksjonsavfall, eller brenning av avfall i småovner beregnet for brenning av avfall (se kommentarer til § 2 Virkeområde), idet dette krever utslippstillatelse etter forurensningsloven § 11. Kommunen har ikke myndighet etter forurensningsloven § 11.

Til § 7 Tilsyn

Ved overtredelse av bestemmelser i den kommunale forskriften kan kommunen benytte følgende tilgjengelige virkemidler:

Gi pålegg etter forurensningsloven § 7 fjerde ledd

Ilegge forurensningsgebyr etter forurensningsloven § 73

Iverksette tiltak hvis pålegget ikke etterfølges (jf. forurensningsloven § 74)

Kreve refusjon av utgifter i forbindelse med gjennomføring av tiltak etter forurensningsloven § 74

Anmelde forholdet (jf. forurensningsloven § 78 og § 79)

Disse bestemmelsene er ytterligere omtalt i kap. 3 « Veiledning om kommunens oppgaver etter forurensningsloven » i Rundskriv T-5/98 fra Miljøverndepartementet.